

ŠTO JE TO NAGRADA LUX?

Utemeljena 2007. godine, Nagrada LUX filmska je nagrada koju svake godine dodjeljuje Europski parlament. Nagrada ima dva osnovna cilja: iznijeti aktualne teme u javnost, te podržati i povezati europske koprodukcije s Europskom unijom.

Distribucija je ključ uspjeha europskog filma, a najveći problem još uvijek stvaraju jezične barijere. Nagrada LUX nastoji eliminirati ovu prepreku i ojačati vezu među Europoljanima.

Podržavajući titlovanje i distribuciju, Nagrada LUX pomogla je europskim filmovima u osvajanju šireg interesa publike. Nagradom LUX Europski parlament na isti način nastoji podržavati raznolikost među kulturama i međusobno ih približavati.

ŠTO SU TO DANI LUX FILMA?

Radi se o predstavljanju i projekciji triju filmova nominiranih za službenu Nagradu LUX u svim zemljama članicama Europske Unije kroz jesenski period 2013. godine.

Tijekom Dana LUX filma i kroz Nagradu LUX, tri-glavna natjecateljska filma biti će prevedena na 24 službenih jezika Europske unije. Zajednički cilj je da se kroz filmove koji se natječu za Nagradu LUX promiče raznolikost i bogatstvo Europske kinematografije i tematiziraju aktualna pitanja

tih filmova među Europoljanima. Istaknute teme filmova koji se natječu za Nagradu LUX zajedničke su svima nama, a baziraju se na pričama i problemima svakidašnjice te u nama bude emocije.

KAKO SE IZABIRU FILMOVI?

O odabiru filmova odlučuju profesionalci iz filmske industrije - takozvani seleksijski odbor.

Upravo ona tri filma nominirana za prestižnu Nagradu LUX rezultat su odabira filmskih stručnjaka, odnosno seleksijski odbor.

I ove godine, točnije 11. prosinca 2013., od strane članova Europskog parlamenta bit će izabran i nagrađen pobjednički film.

„PRIZIVANJE I ZADACI PUBLIKE“?

Zadaci publike podrazumijevaju aktivnosti kao što su odabir najboljeg filma za Nagradu LUX, odnosno najbolje filmske teme.

Jednostavno posjetite našu internet stranicu - luxprize.eu - ili facebook stranicu i izrazite svoje mišljenje! Isti rezultati biti će objavljeni na Međunarodnom filmskom festivalu Karlovy Vary u lipnju/srpnju 2014. godine. U tom će trenutku simbolički završiti trenutna edicija Nagrade LUX, a daje se prilika najnovijim filmovima koji će predstavljati 10 novih filmova službene selekcije Nagradu LUX u idućoj godini.

GLEDAJTE, KOMENTIRAJTE & GLASUJTE!

@luxprize
#luxprize
WWW.LUXPRIZE.EU

MIELE

Redateljica: Valeria Golino

Zemlja: Italy, France.

Godina: 2013

Vrijeme: 100'

Uloge: Jasmine Trinca, Carlo Cecchi, Libero De Renzo, Vinicio Marchioni, Iaia Forte.

Producant: Viola Prestieri, Riccardo Scamarcio, Anne-Dominique Toussaint, Raphael Berdugo.

Produkcija: Buena Onda, Les Films des Tournelles, Rai Cinema, Cité Films.

Nagrada/selekcija: Cannes 2013, Un Certain Regard, Brussels Film Festival 2013, Nagrada LUX 2013 - službeni izbor, Globi d'Or 2013, najbolji debitantski film, najbolja glumica (Jasmine Trinca)

Sinopsis

Irene živi prilično izoliranim životom. Njen tajni posao je pomaganje smrtno bolesnim da dostoanstveno umru uz pomoć lijekova. Jednoga dana novome "kljentu" daje smrtonosnu dozu, no saznaje da je on bio savršeno zdrav. Irene čvrsto odlučuje ne kriviti sebe za njegovo samoubojstvo. Od tog su trenutka Irene i Grimaldi protiv svoje volje zapleteni su u napetu i neobičnu vezu koju će Irenin život zauvijek promijeniti.

ALABAMA MONROE

Redatelj: Felix van Groeningen

Zemlja: Belgija

Godina: 2012

Trajanje: 110'

Uloge: Veerle Baetens, Johan Heldenbergh, Nell Catrysse, Geert van Rampelberg, Niels de Caster.

Producant: Dirk Impens

Koproducenti: Frans Van Gestel, Arnold Heslenfeld, Laurette Schillings

Produkcija: Menut Producties, Topkapi Films

Nagrada/selekcija: Berlinale 2013, posebna nagrada publike Panorama, CPH PIX 2013, Nagrada LUX 2013 - službeni izbor Tribeca Film Festival 2013

Sinopsis

Raspad slomljenog kruga ljubavna je priča između Elise i Didiera. Ona je vlasnica stacija za tetovaže; on svira bendžu o bendu. Radi se o ljubavi na prvi pogled, unatoč silnim razlikama. On priča, ona sluša. On je predani ateist, iako istovremeno nepopravljivi romantik. Ona na vratu ima tetoviran križ, iako objema nogama čvrsto stoji na zemlji. Njihova je sreća potpuna nakon što dobiju djevojčiću Maybelle. Nažalost, Maybelle se sa šest godina ozbiljno razboljeva. Didier i Elise reagiraju na vrlo različite načine. Maybelle im ne ostavlja izbora. Didier i Elise morat će se za nju boriti zajedno.

THE SELFISH GIANT

Readatelj: Clio Barnard

Zemlja: United Kingdom

Godina: 2013

Trajanje: 93'

Uloge: Sean Gilder, Siobhan Finneran, Lorraine Ashbourne, Steve Evets, Elliott Tittensor, Conner Chapman, Shaun Thomas

Producant: Tracy O'Riordan

Produkcija: Moonspun Films, BFI Film Fund, FilmFour

Nagrada/selekcija: Cannes 2013, Directors' Fortnight, Nagrada LUX 2013 - službeni izbor

Sinopsis

Suvremena bajka o 14-godišnjem Arboru i njegovom najboljem prijatelju Swiftlyju. Izbačeni iz škole, potpuni autsajderi u svojoj okolini, dječaci upoznaju Kittena, lokalnog trgovca otpadom, i počinju prikupljati staro željezo za njega uz pomoć konja i kola. Swifty ima dara za konje, a Arbor je rječit i ima mozak za biznis - njih dvojica čine sjajan tim. No kad Arbor počne imitirati Kittena i pretvoriti se u pohlep nog izrabljivača, napetost raste i sve završava tragičnim događajem koji će ih sve bespovratno izmijeniti.

HR

DANI LUX FILMA

3 FILMA | 24 JEZIKA
28 EUROPSKIH DRŽAVA
WWW.LUXPRIZE.EU

JER KINO ima moć promicanja i podupiranja kulture.

JER SU KINO i kultura idealni instrumenti pomoću kojih otkrivamo zajedničke i srođne, no isto tako i potpuno različite preokupacije.

JER SMO ujedinjeni u različitoštima, pri čemu je Europska unija naš zajednički prostor.

MIELE redateljice Valerie Golino, **THE BROKEN CIRCLE BREAKDOWN** redatelja Felixa van Groeningena, te **THE SELFISH GIANT** redateljice Clio Barnard na ovogodišnjem su programu 2. izdanja LUX FILMOVA, organiziranih od strane Europskog parlamenta.

Ova tri izvanredna filma zajedno reflektiraju i predstavljaju bogatstvo, dubinu i istinsku ljepotu europske kinematografije. Svaki od njih donosi svoje viđenje tema koje zaokupljaju današnje društvo, predstavljajući ih realistično, maštovito, oštro - ili pak vrlo osvješteno i delikatno.

Svakako pogledajte ove filmove i na luxprize.eu komentirajte probleme (ne)opravdanosti ublažavanja boli osoba koje same nisu u mogućnosti donijeti odluku o svojoj sudbini (MIELE), ili pak način na koji mladi reagiraju kada bivaju odbačeni od društva i institucija (THE SELFISH GIANT), odnosno kako mladi europski par proživljava iznenadnu osobnu tragediju, propitujući pritom svoje životne vrijednosti (THE BROKEN CIRCLE BREAKDOWN).

28 EUROPSKIH DRŽAVA

BELGIQUE / BELGIË
BRUXELLES / BRUSSEL

БЪЛГАРИЯ

СОФИЯ

ČESKÁ REPUBLIKA

BRNO

DANMARK

KØBENHAVN

DEUTSCHLAND

BERLIN, KÖLN, MÜNCHEN

EESTI

TALLINN

ÉIRE / IRELAND

CORCAIGH / CORK

ΕΛΛΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ESPAÑA

BARCELONA, GIJON, LANZAROTE, SANTIAGO DE

COMPOSTELA, SEGOVIA, SEVILLA

FRANCE

ANGOULÉME, MARSEILLE, STRASBOURG

HRVATSKA

ZAGREB

ITALIA

ROMA, BOLOGNA

ΚΥΠΡΟΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

LATVIJA

RĪGA

LIETUVA

VILNIUS, KAUNAS, Panevėžys

LUXEMBOURG /

LUXEMBURG

LUXEMBOURG / LUXEMBURG

MAGYARORSZÁG

BUDAPEST

MALTA

VALLETTA

NEDERLAND

LEIDEN

ÖSTERREICH

WIEN

POLSKA

WARSZAWA, WROCŁAW

PORTUGAL

LISBOA

ROMÂNIA

BUCUREŞTI

SLOVENIJA

LJUBLJANA

SLOVENSKO

BRATISLAVA

SUOMI / FINLAND

HELSINKI

SVERIGE

STOCKHOLM

UNITED KINGDOM

LONDON, BELFAST, GLASGOW

GLEDAJTE,
KOMENTIRAJTE
& GLASUJTE!

f
@luxprize
#luxprize
WWW.LUXPRIZE.EU

SREDIŠNJA TEMA

Glavna tema filma Valerije Golino je eutanazija, čest izvor kontroverzi u brojnim evropskim zemljama. I dok je mali broj njih, poput Belgije, Nizozemske ili Švicarske, ozakonio aktivnu eutanaziju pod određenim uvjetima, u većini drugih zemalja ona se smatra ubojstvom, a time i kaznenim djelom. Većina drugih zemalja, poput Norveške, Finske, Francuske ili Španjolske, na više ili manje eksplicitan način ozakonila je pasivnu eutanaziju kod koje se na zahtjev pacijenta prekida liječenje u slučaju sigurne smrti. Međutim, u drugim je zemljama, i to posebice onima s jakom katoličkom ili pravoslavnom tradicijom, poput Italije, Poljske, Portugala ili Grčke, eutanazija službeno zabranjena. U Italiji, gdje se odvija radnja filma Miele, aktivna eutanazija smatra se kaznenim djelom za koje je predviđena kazna od pet do šesnaest godina zatvora. Usprkos toj činjenici, eutanazija je predmet živih rasprava kojima uradak Valerije Golino itekako doprinosi.

Cilj filma, međutim, ne može se svesti samo na zagovaranje ozakonjenja eutanazije ili protivljenje istom. Miele priča jedinstvenu priču u kojoj se sukobljavaju osobna uvjerenja glavne junakinje i stvarnost, nužno složenija i kontroverzna, zbog čega ona uskoro počinje preispitivati svoje stavove. Iako je g. Grimaldi u poodmakloj dobi, brzo izjavljuje da je dobrog zdravlja i da se želi ubiti samo zato što više nema volje živjeti. Takav se stav, međutim, u temelju kosi s pravilima po kojima postupa Irène (pravo ime Miele): pomoći osobama čiju patnju ili hendikep ni na koji način nije moguće izlječiti ili ublažiti. Iako mlada žena krši zakone svoje države, poštuje druga više ili manje eksplicitna pravila, koja su sada međutim suočena s novim granicama. Je li samoubojstvo dopustivo i u slučaju gubitka volje za životom, kao što to smatra Grimaldi? Je li ispravno

pomoći nekome u činjenju takvog djela? Moralnu dvojbu prati osvješćivanje glavne junakinje: u razgovoru s Grimaldijem ona tvrdi da se njegov stav razlikuje od stava svih osoba kojima je pomogla umrijeti tijekom posljedne tri godine jer su one duboko u sebi želje živjeti iako se više nisu mogle nositi s nepodnošljivom stvarnošću.

Pojam „pravila“ – bilo da se radi o onima koje nam nameće društvo ili mi sami – također je jedna od središnjih tema filma. Kada Miele shvati da je, djelujući protiv same sebe, prekršila jedno od svojih temeljnih pravila, Irène više ne može slijediti ni vlastita jednostavna pravila kod pomaganja u samoubojstvu (nekorištenje određenih izraza kao „Doviđenja!“ ili „Želite li ...“, koji uključuju dimenziju budućnosti). Suočena je i s reakcijom svojeg pomagača i partnera koji, kada mu ispriča Grimaldijev slučaj, kratko odgovara: „Nema pravila!“ Mlada žena više ne može podnijeti nepostojanje zakona u najstrožem smislu riječi.

Kroz lik glavne junakinje film dovodi u pitanje pravila zapadnih društava u kojima svakom donošenju zakona prethodi demokratska rasprava i u kojima se skupini pojedinaca ne može nametnuti nikakva natprirodna sila, tradicija ili autoritet (moralni, politički ili drugi). Istovremeno, zbog nepostojanja priznatih pravila, sukob mišljenja poput onog između Irène i Grimaldija dovodi do nesigurnosti ili čak tjeskobe koja je za mnoge nepodnošljiva. Umjesto da mu da mogućnost slobodnog izbora, Irène starog Grimaldija pokušava uvjeriti da odustane od kobnog nauma. Iako joj s vremenom preda bočicu barbiturata, Grimaldijevo brutalno samoubojstvo na kraju filma znak je neuspjeha mlade žene da pred drugom osobom obrani svoje najintimnije razloge i uvjerenja... Film poprilično pesimistično naglašava postojanje fundamentalnog neslaganja, bilo među pojedincima kao što

su Irène i Grimaldi, ili pak u samim obiteljima, poput one u kojoj je sestra u sebi zgrožena izborom svojeg bolesnog brata, ili čak između evropskih zemalja, koje predstavljaju susjedne Švicarsku i Italiju (spomenute u filmu) i koje imaju posve različite politike na području eutanazije.

EGZISTENCIJALNO PITANJE?

I povrh pitanja dopuštenosti eutanazije umirućih osoba ili osoba koje trpe veliku patnju, Grimaldijeva želja da okonča vlastiti život neizravno navodi Irène da preispita smisao samog postojanja: inženjerovog, svojeg vlastitog, ljudi općenito. Čemu i dalje živjeti, pita se Grimaldi, kada više ništa ne želimo, kada više ni u čemu ne uživamo...

Irène nije u stanju odgovoriti na to pitanje pravim protuargumentima: čini se da i njeno postojanje obilježava određena ispravnost, nedostatak istinski pozitivnih razloga za život.

Njezinu obitelj čini samo otac kojemu laže o svojim nezakonitim aktivnostima zbog kojih, kako se čini, ni nema vremena za pravi posao. Iako Irène slijedi svoje moralne svjetonazole, malo je vjerojatno da osobna korist ne igra nikakvu ulogu u onome što radi i to u vrijeme kada se Italija, poput ostalih zemalja južne Europe, suočava s visokom stopom nezaposlenosti mlađih²... Kada je Grimaldi pita ima li „neki plan ili ambicije“, Irène priča samo o svojim trenutnim „aktivnostima“, bez spominjanja mogućnosti eventualne karijere.

U ljubavnoj je vezi s dvojicom različitih muškaraca, no čini se da u njihovim odnosima nema strasti, da ih obilježavaju veće i manje laži te da je te veze ne ispunjavaju. Malo je vjerojatno da će ijedna od njih rezultirati u zasnivanju obitelji ili djetetu. Međutim, u filmu je prisutna slika sretne obiteljske

-1-

prošlosti iako se radi tek o vremenu kada je Irène kao dijete bila na skijanju s ocem i majkom dok je ona još bila živa. Primjećuje se da glavna junakinja ne pripada ni nekoj grupi koja bi joj mogla pružiti podršku.

Što se tiče kinematografije, scenografija naglašava izoliranost likova koji su često prikazani kroz zaslone, stakla i prozore koji predstavljaju prepreku i udaljuju ih, posebno od Irène. Na isti način glazba s MP3 uređaja izolira mladu ženu dok sama šeće ulicom okružena ljudima koji ne mare za njezinu bol.

Ta očigledna usamljenost može se bez sumnje smatrati jednom od³ posljedica rastućeg individualizma u zapadnim društvima koje odlikuje slabljenje velikih političkih i religijskih ideologija te velikih socijalnih institucija poput obitelji, sindikata i škole. Ali veća subjektivna sloboda koja iz toga proizlazi znači i nove teškoće u davanju ili pronalaženju smisla postojanja, posebno u trenucima krize poput one koju prouzroči Grimaldijeva odluka.

Iako to nije izravan odgovor na takvu krizu, jedina strast glavne junakinje je intenzivna sportska aktivnost: vožnja biciklom te, posebno, plivanje u moru. Usredotočenost na samotnu aktivnost u ledenoj vodi u kojoj mora nositi plivačko odijelo nesumnjivo održava psihološko stanje mlade žene koja u tom sportu pronalazi rješenje za svoju tjeskobu (nije izravno pokazana, ali je vidljiva tijekom scena eutanazije u filmu). No opet se radi o pojedinačnom sportu u kojemu nema povezanosti s drugima.

Paradoksalno, Irène upravo s Grimaldijem nastoji ostvariti istinski ljudski odnos temeljen na povjerenju i napuštanju, posebno nakon smrti hendikepiranog mladića koja je duboko potrese. Povjerava mu svoje sumnje i naposljetku se u suzama prepusta njegovom zagrljaju. Inženjerovo samoubojstvo, koje

nije mogla sprječiti, trebalo bi opet pobuditi taj egzistencijalni strah. Međutim, prilikom posjeta džamiji Süleymaniye u Istanbulu pronalazi konačni, gotovo magični odgovor na njega. List papira koji poleti uvis nošen zapuhom o kojemu je pričao Grimaldi gledatelji mogu protumačiti na svoj način, ali je on zasigurno znak nade u svijetu bez iluzija.

Michel Condé
Les Grignoux (Liège, Belgium)
<http://www.grignoux.be>

¹ tal. miele=med.

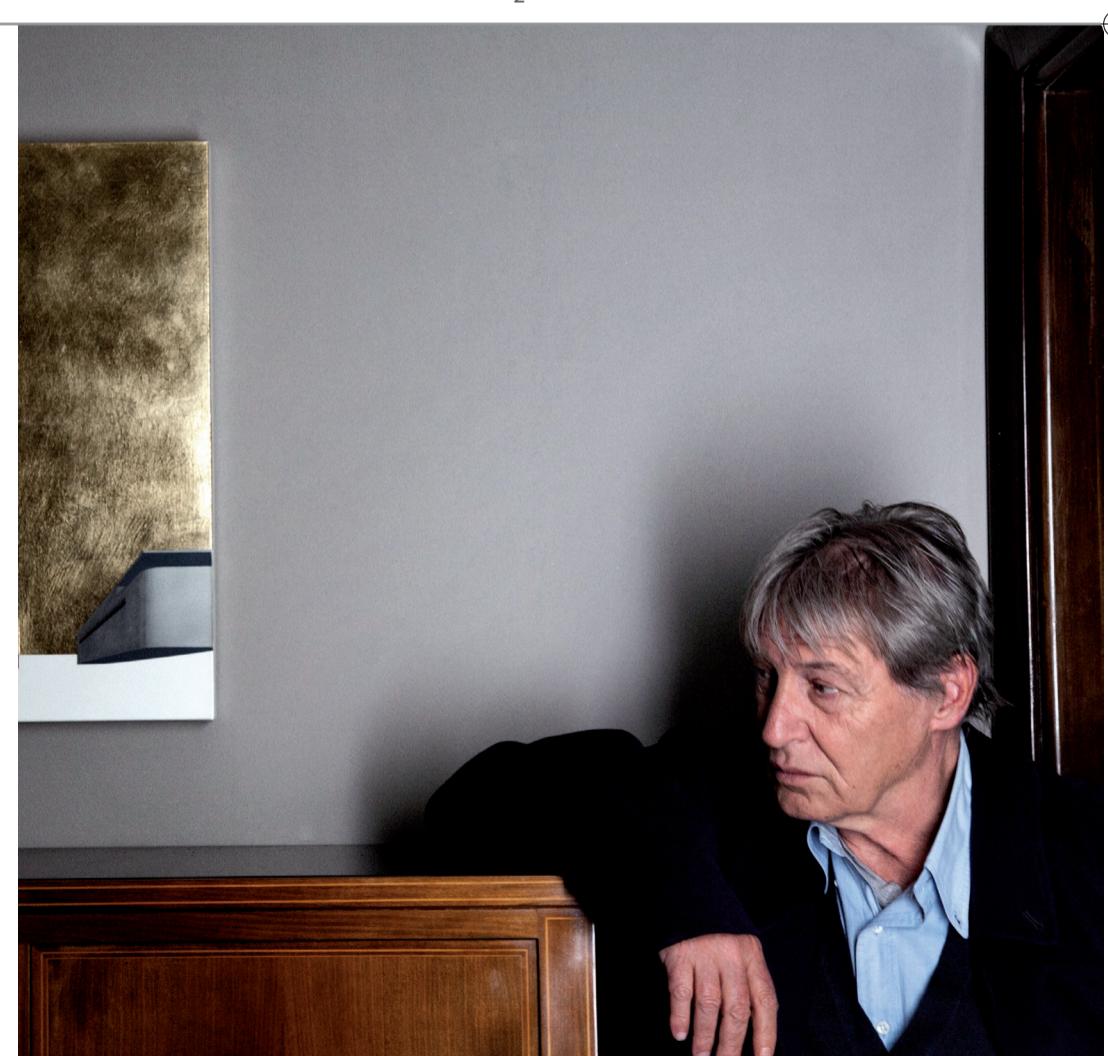
² Stopa nezaposlenosti mlađih u dobi ispod 25 godina 2011. premašila je 40 % u Italiji i Portugalu, a 50 % u Španjolskoj, Grčkoj i Hrvatskoj.

³ François Dubet, *Le Déclin de l'institution*, Paris, Seuil, 2002.

-3-

MOGUĆE TEME ZA RASPRAVU

- Miele/Irene: svijet mlade žene u početku se čini jasno podijeljen u dva dijela. Međutim, ta dva svijeta, u početku razdijeljena, polako se počinju ispreplezati. Koji su mogući razlozi tog „miješanja“?
- Glazba ima važnu ulogu u filmu; što je najvažnije, prati scene potpomognutog samoubojstva. No nesumnjivo se koristi i na druge načine. Kakvu važnost likovi pridaju glazbi? Zašto je toliko važna posebno u scenama umiranja?

-4-